

ס ס ר

מקרי דרדקי על בראשית

חברתי בסודק סמוך לאדם דעת ומתחו מענה לשון
ומה ראיתי על ככה ומה טיבו על שם זה מבוחר שהקדמה.

אני סק' הידל דיש

מילדי וועטש רב סה קיק קאלאמיא
והגליל ישיא .

לעמבערג

MIKRI DARDIKI

Verlag und Eigenthum von B. Lichtenstein
in Kolomea .

Druckerei des J. Ehrenpreis.

Lemberg 1888

אלה כל ישרי למי

שמענו נבנה וכשחת הפולס שברכס
תלוי כמחשבות קדושות בתחילת הוי :

(וכתקדמס)

(כבוד גח מלך פרמה)

(ג) עין סימן כי פסוק כ"ד

פל כן יפוז חיש את אביו ואת אמו
ודבק באשחו והיו לבשר אחד , פירש"י
בולד נולד ע"י שריס , ולפיכך לפרש
שח"י כוונת המולידים להוליד תולדות
לברצת פוכדי ד' , וס"ה" הולד לדיק ,
הכנה גורם המחשבה בתחילת הוי ,
מש"ה מפרש הרמז בר"ת באשחו "והיו
לבשר אחד , ללכת בדרכיו "וליראה
אלותו , עין (פלא"ה סימן ר"מ) שזה
ה"י עיקר מחשבתם שיזכה לתולדות
מלה .

(לה) עין סימן ה' פסוק כ"ח

ויברך אותם אלקים ויאמר להם אלקים
שרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשו ורדו
בדגת הים ובצוף השמים ובכל חיה
הרומשת על הארץ , פירש"י וכבשו
ללמדך שסוכר כובש את הנקבה שלא
תהי' ילנית , ולפיכך לסוסיף נופך של
פירש"י , למע דליתא (כוזר) וז"ל ה'
לא נסירת סאיבתם וליכונה כדקא יאות .

או מאחרות פוגע כדי לעפר לבשלה ,
יכלא קלא דחויא לאחדא בה , וסייב
לכיות נדבקים בה בלילה החיונים , כי
פ"י פריעות נדחם נפשה בלילה למקום
הפקר , וכמס רפה אשה רפה . וגם
היתא (כוזר) של פסוק לא תאונה אליך
רעה זו לילי סערשעת לא תנוא של יד
למקרה לילס ר"ל , ונגע לא יקרב
באסליך . זה דוכרא דקליסם שלא יבוא
לסמאות אסליך , וזהו וכבשו שלא תהא
ילנית במקומות ספריעות (לפרימחאס)
וגמות ופרדסיס (ספארס וועלריל) ובתי
פרטיאות ! ושם שכיח שחוק וקלות ראש
המרגילים לפניה . ומכש"כ ש"ה מונע
אותה מליך למחולות הנקרא (כאל)
או לחתמת במקומות שוהגין פריעות
לעשות ריקודין בתחרונות אנשים עם
נשים . ועייב יפונב ו"כ"כ"ש"זה מפרש
הרמז נוסריקון "ונגע" לא "יקרב"
"באסליך" (כי מתחלק בלמד בלית ב"ש .
ש' מתחלק ב"ד" כאל"כ"ס) . שלא סס"י
מחת בלילס למקום הפקר . ולא נוסריקון

(ד) עין סימן ר"מ סוף

ה' , וסוף ח' והכל לפי מה שפירש
אדם ויודע בטעמו , וזהו אפשר לפרש
כוונת (פסוק כ"ה סימן ד') וירש אדם
יעוד את אשחו , "עו"ד מפרש הרמז
נוסריקון "וחרד" של "דברי" , עין
(מטרות יש"ע" סימן ס"ז פסוק ב')
וחרד משמעו לשון מהירות רב , וגם
וחרד על דברי לקיים מלות ד' . ומזה
מלות ד' "א"ד"ס נוסריקון "אשמרה"
"דרכי" מהטוב כמו שאחז"ל דינו שמללת
לזאתו מן החסא , וגם "א"ד"ס נוסריקון
"דך" מלות"ך "ארון כארס הסורפ מוכו ,
פתורס אמרס פונחה לא ינרפ , וגם
דך מלות"ך ארון שחורס אמרס סו"ר ,
גם לא סבו נרחם לענת ילס , מש"ס
לס קיחם פונתו הוא פמר מתשמת אלס
תלא פמר לגרות ילס"ר כנפשו פמר
תלות בסמיות , אזי זוכה ותלד בן י"י

מכרה בראשית דרדקי ז

סמיה . לשואה . ללפיד כפת מלכד
 שרר זה חסור מלחמה לא חסור .
 עוד נוסף שיש בזה חסור של חסרות
 לית של חורה , עיין (פסוק ה' דברים
 סימן כ"ב) לא יח' כלי גבר על חשם
 פירש' שח' דומה לאיש כדי שתלך
 בין האנשים שאין זו אלא לשם רחף .
 מעשה מסתבר מאחר כשהיא נשואם
 קי"ל כשיטות (הרמב"ם) קריבה דגילוי
 פרוות חיבוק ונישוק וכיוצא בו . הוא
 בכלל יהרג ואל יעבור (עיין יו"ד סימן
 קי"ז) משא"כ הדין כשהיא פנויה . אי
 חסור תורה היא שתלך באופן כזה שחסי
 נראית שהיא פנויה משום שפי"כ חובל
 לבוא לידי קריבה דגילוי פרוות שהיא
 בכלל יהרג ואל יעבור :

(לימוד לריך חיזוק)

(לו) עיין (פסוק ו' תהלים סימן
 ל"ב) אפשר לפרש הכוונה בדרך סרס
 המקרא כאילו היה כתוב "תפלל אלך
 לפת ימנח כל חסיד . משרם הרמז בר"ס
 "אשר ילא יכזבו מימיו . הכוונה לתם
 שאחז"ל לפת מנח זו חשם . ואז יח' לו
 רחיים בנאורו . מש"ס לריך חסילה אשר
 לא יכזבו מימיו שלא יתבטל מלימוד
 סתורה . ויזמין לו ד' פרנסתו בנקל .

(שלא יתמשכמו בניו ר"ל)

(לז) עיין (סימן א' ספוק י"ד)
 ויאמר אלקים יח' מארה , פירש'
 חסר ו' . על שכוז יום מארה שהיו
 מחפשים על חסרם שלא חסול נחיתות
 עיין (שנת דף לג ע"ב) , ולריך לנסתר

יכונה ינת ימלך יפנימה]ש' מחחלף
 בנים בלית ב"ם , ב' במס . ו' בפ"א
 (ספוק) וגם ו"כ"ב"ש"ו"ה מעריקין יחו
 יסימיו ינסיניו יכמולאת "שלם כפירש"י
 בכלה הגמולאת שלימה ומולאת שלום בבית
 בפלם . (ו' מתמלף באלף אהר) . ודי"כ
 יסוכב ומלאו את הארץ שאם ח"ו גורמות
 בעריות של יום שחדחה נפשה בלילה
 למקום הסקר ואז ח"ו ונגע יקרב . ופי"כ
 צרם מחיס ר"ל כידוע . אלא לא חסי
 יולאריח . ונגע לא יקרב . ומלאו את
 הארץ . ואז הייתי צעיניו כמולאת שלום .
 וגם בכלל וכבשוה . אפשר הוא
 שהחייב מוטל על הזכר לכובשה שלא חסי .
 יולאת בראשה פרועה אשר לא כדת .
 והיינו שיש מקומות שהחירו לפתחם
 לכסות ראשם (בשייטל הנקרא סרוק)
 עטוי משפרות . שמלכד שזה חסור נמור
 אפילו בבית ואסור לבטלה להזכיר את
 השם בבהמ"ז . ובקידוש . ובשאר מצוות .
 וכיוצא באלה . משום שישר באשה פרוה .
 ונגם ששפחה מכוסה . אבל למראות עין
 נראה כאילו היא הולכת פרועות הראש
 ממש . וכל מה שאסרו חכמים מפני
 מראית עין אפילו בחדרי חדרים אסור .
 עיין (אלי רבה סימן לא ספ"ד ד') דס"ל
 שאסור להזכיר השם אם יש לו כובע
 משפרות הנקרא (סרוק) משום חסור
 מראית עין . ופליג על (רמ"א אי"ח סימן
 פ"ה ספ"ד ב') (עיין שדי משכיל דף ל"ט
 פ"א במס' חשוכים מלכה) . שזכו חסור
 נמור שנראה כאילו היא פרועות ראש
 ממש . וגם דבר זה הוא פתח רע
 שיגרוס ללך בגילוי שיפר פלמו בלא
 (שייטל) .

גם משום שפי"כ אינו יחד בין